Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.
Scrisori nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrimitŭ!
Birourile de anunciuri:
Brașovu, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescŭ în Viena: *Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Dannenberg*; în Budapesta: *A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat*; in Frankfurt: *G. L. Daube*; în Hamburg: *A. Steiner*.
Prețulu insertiunilorŭ: o seriă garmondu pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă și învoiélă.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 bani.

„Gazeta“ iese în fie-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anu 12 fl., pe șése luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unŭ anu 40 franci, pe șése luni 20 franci, pe trei luni 10 franci.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectori.
Abonamentulŭ pentru Brașovŭ:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulu I.: pe unu anu 10 fl., pe șese luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusulu în casă: Pe unu anu 12 fl., pe șese luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Unu esemplaru 5 cr. v. a. séu 15 bani.
Atâtŭ abonamentele câtŭ și insertiunile sunt a se plăti înainte.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

Nr. 104. **Brașovŭ, Mercurĭ, 11 (23) Maiu** **1888.**

Brașovŭ, 10 Maiu st. v. 1888.

„Decă la alegerile de până „acum amŭ doveditŭ că suntemŭ „la înălțimea chemărei nóstre; „decă prin ținuta nóstră amŭ făcutŭ, ca toți Românii din patriă „se privéscă cu fală la noi: atuncĭ „cu atâtŭ mai vêrtosŭ trebue se „ne încordămŭ acum tóte puterile nóstre, ca se dovedimŭ și de „astă dată în fața lumii că ne iubimŭ patria, că apĕrămŭ cu totă „resoluția adevĕratele ei interese, „că ne scimŭ prețui ca patrioțĭ „și ca Românĭ adevĕrați, că păstrându-ne individualitatea nóstră „națională, nisuimŭ din tótă inima „a trăi în pace și în bună înțelegere cu toți concetățenii din „dulcea nóstră patriă“.

Cu aceste cuvinte se adreséză comitetulŭ electoralŭ către alegĕtorii românĭ din cerculŭ de alegere alŭ Caransebeșului în apelulŭ sĕu, ce l'amŭ publicatŭ în numerulŭ de erĭ și prin care'i învită a lua parte la a treia alegere de deputatŭ dietalŭ, ce se va face Sâmbătă în 14 (26) Maiu.

In adevĕrŭ, cu justă mândriă póte privi comitetulŭ electoralŭ românŭ din Caransebeșŭ la mărețulŭ esemplu de adevĕrată solidaritate, ce l'au datŭ Caransebeșenii la cele două alegerĭ de mai 'nainte, și are dreptate când dice, că toți Românii privescŭ cu fală la dénșii.

Nu mai puținŭ justă este dorința esprimată în apelŭ, ca alegĕtorii Caransebeșenĭ se dovedéscă și de rêndulŭ acesta, că'șĭ iubesc patria, că sciu se'șĭ apere adevĕratele lorŭ interese și se se prețuéscă pe sine.

Dér pe lângă acestea li-se mai cere Caransebeșenilorŭ cu dreptŭ cuvêntŭ încă unŭ lucru, celŭ mai de căpetenia în raporturile Românilorŭ cu Ungurii, li se cere adecă se dovedéscă că vorŭ se trăiéscă în bună înțelegere cu popórele conlocuitóre, *păstrându-șĭ însĕ individualitatea lorŭ națională românéscă.*

Cestiunea păstrării individualitații naționale este punctulŭ cardinalŭ, imprejurulŭ căruia se învêrtescŭ tóte luptele nóstre politice.

Este nu numai o cerință a libertății și a egalității, ci chiar unŭ postulatŭ alŭ umanitații, ca se se păstreze și se se scutéscă individualitatea națională a Românilorŭ, căcĭ individualitatea, integritatea caracterului naționalŭ alŭ unui poporŭ este chiar viéța lui.

Ore parlamentarismulŭ unguréscŭ ține sémă de acésta? Mai este locŭ óre în sistemulŭ artificialŭ, ce domnesce astădĭ, și pentru desvoltarea individualității naționale a Românilorŭ?

La acéstă întrebare au rĕspunsŭ destulŭ de elocventŭ deputații unulŭ după altulŭ aleșĭ ai Caransebeșului, generalulŭ *Doda* și Mihail *Popovici*.

Nu, dicŭ ei, nu putemŭ lua parte la lucrările dietei ungurescĭ, pentru că acolo nu este representatŭ poporulŭ românŭ, ci este representată numai rassa maghiară, care'și identifică interesele ei proprii cu interesulŭ statului.

Lupta Caransebeșenilorŭ este prin urmare o luptă pentru apĕrarea și păstrarea individualității naționale a poporului românŭ, a limbei și a datinelorŭ lui strămoșescĭ.

Ei sciu, vĕdŭ și simtŭ, împreună cu noi toți, că fără integritatea caracterului naționalŭ românescŭ, pentru noi Românii nu póte esista nicĭ libertate nicĭ egalitate, și că libertatea și egalitatea, de care ne vorbescŭ adversarii, este numai pentru Ungurĭ.

Salutămŭ dér cu bucuriă românésca hotărîre a fraților nostri din Caransebeșŭ, de a sta neclintiți împrejurulŭ steagului, care pórtă inscripțiunea: libertate și egalitate deopotrivă pentru toți, ér nu numai pentru o singură rassă.

Suntemŭ convinși, că mintea și inima fraților noștri va sci alege și de astădată érăși pe unulŭ din vrednicii bărbați de încredere ai lorŭ, căci lupta pentru apĕrarea individualității naționale a poporului românŭ, odată începută, trebue continuată cu aceeași energiă și demnitate, singura care póte folosi causei nóstre comune naționale.

Situațiunea Europei.

„Gazeta de Moscova“ dice, că causa neliniștei generale este situațiunea anormală a maioritaței statelorŭ Europei occidentale.

Poporulŭ francesŭ se îndoiesce de eficacitatea principiilorŭ republicane.

Unitatea Germaniei este mai multŭ superficială decâtŭ reală.

Austria a perdutŭ într'unŭ modŭ irevocabilŭ basa istorică a posițiunei sele în Occidentŭ și caută o compensațiune în Orientŭ, sub apĕsarea sdrobitóre a vecinei sale dela Nordŭ.

Italia, în urma duplului sĕu eșecŭ în Abisinia, e capabilă sĕ caute o consolațiune aiurea.

Turcia, ruinată, are în brațe atâtea cestiunĭ, câte provincii posede.

Grecia, Serbia și România aspiră fiecare la nisce scopurĭ ilusorii.

Bulgaria este o plagă deschisă, care amenință de a deveni o cangrenă. Toleranța Europei față cu anarchia politică și socială a Bulgariei probéză, că forța morală a concertului europeanŭ a cădutŭ.

„Gazeta“ încheiă dicêndŭ, că înțelepciunea impune Rusiei o estremă băgare de sémă.

Articolulŭ „Gazetei de Moscova“ a produsŭ o óre-care impresiune în diferitele cercurĭ politice din Parisŭ.

Rusia și Anglia.

„National-Zeitung“ a publicatŭ nisce raporte din Londra, în care se spunea, că scirile din Afganistanŭ despre mișcările Rușilorŭ la granița și despre uneltirile lorŭ în Asia centrală suntŭ așa de nefavorabile, încâtŭ guvernulŭ englezŭ chibzuesce acum asupra eventualei necesități de a ocupa Cabulŭ, capitala Emirului Afganistanului. Englezii și Afganii se temŭ, ca nu cumva Rușii sĕ îndrepte o lovitură către Heratŭ și sĕ ocupe acéstă cheiă, care deschide Rușilorŭ calea spre India.

Foile rusescĭ asigură mereu, că Rusia n'are astfelu de intențiunĭ și că sgomotele de felulŭ acesta suntŭ neîntemeiate. Dér de altă parte atragŭ mereu atențiunea asupra nemulțămirei, de care dicŭ ele că arŭ fi cuprinse triburile provinciei Heratŭ în contra guvernului Emirului, pregătindu-șĭ astfel prin diare terenulŭ pentru o eventuală acțiune viitóre. Așa esplică „Pester Lloyd“ cele ce publică foile rusescĭ în acéstă privință. Se póte însĕ că întréga acéstă campaniă diaristică, dice fóia din Pesta, sĕ aibă și numai tendința de a înfrica pe Englezĭ și a'i face se cedeze aspirațiunilorŭ ruse în Peninsula balcanică, dér ea speră, că Anglia nu va renunța la politica sa tradițională în Peninsula balcanică, de frica Rușilorŭ. De altă parte și „Novosti“ dice, vorbindŭ despre mișcarea ce domnesce în Anglia, pentru întărirea armatei și a flotei și care își are temeiulŭ într'o înțelegere cu liga de pace, că Rusia nu se va înspăimênta de acésta.

Starea armatei englese.

Am comunicatŭ cititorilorŭ unŭ resumatŭ telegraficŭ din discursulŭ ce l'a ținutŭ în Camera lordilorŭ adjutantulŭ generalŭ alŭ armatei englese, lordulŭ Wolseley. Acum discursulŭ fiindŭ întregŭ, credemŭ necesarŭ a-lŭ completa prin următórele pasagii meritorii:

Sĕ nu se trécă cu vederea, accentuă generalulŭ, că posițiunea Engliterei în Egiptŭ îi póte impune în fie-care momentŭ necesitatea d'a trămite acolo ajutóre; că Englitera póte fi silită sĕ întăréscă stațiunile sale de cărbunĭ și că armata este acum mai slabă cu 22,008 de soldați de câtŭ în anulŭ 1860. In anulŭ 1862 a fostŭ cu 16,000 de soldați, în 1863 cu 8000 și în 1864 cu 7000 de soldați mai tare decâtŭ acum.

Lordulŭ Wolseley a lăudatŭ apoi reformele bine-făcĕtóre introduse de actuala administrațiune a armatei, dér a observatŭ, că dénsulŭ rĕmâne pe lângă declarațiunile făcute acum 18 lunĭ înaintea comisiunei regale. Nu voiescŭ, continuă dénsulŭ, sĕ producŭ panică; dér situațiunea actuală a armatei englese este fórte nesatisfăcĕtóre. Eu am declaratŭ, că întemplându-se ca o armată dușmană de 100,000 de soldați sĕ pună piciorulŭ pe uscatŭ și sĕ fiă condusă cum se cade, țera nu va pute scăpa de ocupațiune. Când am făcutŭ acéstă declarațiune, mĭ-am cunoscutŭ pe deplinŭ rĕspunderea. Am declaratŭ, că până când flota nóstră va rĕmâné atâtŭ de slabă precum este, armata nóstră, rĕspândită peste totă lumea, nu va putea sĕ se mențină în posițiunea sa; că fortificațiunile nóstre înlăuntru și în afară se găsescŭ într'o stare nesatisfăcĕtóre, și că trupele nu suntŭ ast-felŭ organisate și echipate după cum ar trebui sĕ fiă, pentru ca se pótă, la vreme de nevoiă, garanta măcarŭ siguranța capitalei. D'altmintrelea țera nu se află în fața nicĭ unui pericolŭ iminentŭ și este timpŭ ca sĕ se facă totŭ ce trebuie.

SCIRILE DILEI.

Cetimŭ în „Fóia Diecesană“ din Caransebeșŭ: Comuna *Costeiu* (de lângă Vêrșețŭ), după cum ne raportéză „Gazeta poporului“ din Timișóra, a fostŭ érăși obiectŭ de discusiune în congregațiunea de primăvéră ținută în 7 Maiu și dilele următóre a Comitatului Timișŭ și anume în raportulŭ generalŭ alŭ vicecomitelui s'a espusŭ, că deși ordinea nu e restabilită de totŭ, ceva îndreptare se póte observa, și adecă de atuncĭ, de când protopopulŭ gr.-or. alŭ Iamului s'a înfățișatŭ în comună, a pontificatŭ în biserică și a predicatŭ poporului, făcêndu-lŭ atentŭ, că decă nu se va îndrepta, stăpânirea civilă ilŭ va nimici cu pedepsele prescrise de lege. Fișpanulŭ din partea sa face la punctulŭ din raportŭ următórele fórte nimerite observărĭ: Cu mĕsurile drastice, ce le hotărîse congregațiunea din Decemvre anulŭ trecutŭ, nu se póte îndrepta rĕulŭ. De bună sémă causa este pentru-că a scăpătatŭ atâtŭ de tare moralicesce poporulu din Costeiu, și cu mijlóce morale bine folosite mai ușorŭ ilŭ aducemŭ la rêndŭ, decâtŭ cu baionetele ostașilorŭ. Școla și biserica se-șĭ facă datorința, și ómenii se vorŭ îndrepta. De acéstă părere fiindŭ (fișpanulŭ) a cercetatŭ în persónă pe Ilustritatea Sa domnulŭ Episcopŭ diecesanŭ din Caransebeșŭ, rugându-lŭ sĕ stăruéscă, ca organele sale bisericescĭ sĕ dea mână de ajutorŭ la sdrobirea rĕului înrădĕcinatŭ în Costeiu și Ilustritatea Sa i-a promisŭ totŭ sucursulŭ sĕu posibilŭ. Intre altele i-a făgăduitŭ că protopopulŭ Vĕrșețului își va muta locuința la Costeiu, ca sĕ fiă în mijloculŭ oilorŭ sale rĕtăcite, va ține în totdéuna și la tóte ocasiunile predicĭ poporului, făcêndu-lŭ atentŭ la urmărĭ, și cu bucuriă constatéză (fișpanulŭ) din raportulŭ vice-comitelui, că semnele binefăcĕtóre ale acestei dispositiunĭ sĕ și arată deja“.

Tóte bune, dér stăpânirea îndrepta-se-va?

⁂

In amintirea desvĕlirei monumentului *Mariei Teresia* se va bate o medaliă commemorativă.

⁂

Ministrulŭ honvedilorŭ a organisatŭ și pentru anulŭ acesta o *comisiune estraordinară de supraarbitrare*, care va funcționa dela 14 Iunie până la 5 Iulie n. în Deșiu, Bistrița, Tergu-Mureșului, Giurgeu-St.-Miclăușŭ, Ciuc-Sereda, Oderheiu, Sighișóra, Făgărașŭ, Aiudŭ și Turda. Președinte civilŭ alŭ comisiunei este consilierulŭ ministerialŭ Ștefan Schyttra de Ehrenheim, membri colonelulŭ honvedŭ Joh. Kranitz și medicululŭ honvedŭ de statŭ-majorŭ Dr. Andr. Galffy.

⁂

Sub conducerea șefului statului generalŭ majorŭ alŭ corpului de armată din *Timișóra*, colonelŭ Gustav cav. Plentzner de Scharnek vorŭ face o călĕtoriă 3 oficerĭ de statŭ majorŭ, 23 oficerĭ superiorĭ și 45 soldați în două părțĭ: în ostŭ și în vestŭ, avêndŭ a trece prin Buziașŭ și Recașŭ. In Lugoșŭ se vorŭ întruni partiile și vorŭ face apoi esercițiĭ de luptă la Caransebeșŭ, Teregova, Mehadia și Orșova, unde se vorŭ și disolva partiile la 1 Iunie n.

Din *Timișóra* i-se comunică cu data de 16 Maiu n. diarului „Pester Lloyd.“ Mai în fiecare săptĕmână trecŭ prin orașulŭ nostru convoiurĭ marĭ de *Ceangăi* carĭ se întorcŭ îndĕrĕtŭ în Bucovina. Inundare, morbilitate și alte calamitățĭ dicŭ ómenii că e causa reemigrării.“

Se potŭ *felicita* patrioții cu isprava lorŭ! Au nenorocitŭ, póte pentru totdéuna, sute de familii.

***

Sub titlulŭ „*Popă busumflatŭ*“ scrie „Ellenzek“ dela 18 Maiu următórele: „Cântecŭlŭ sună érășĭ despre Nicolau Petrescu, renumitulŭ popă maghiarofagŭ din comuna Remetea, comitatulŭ Timișului. Elŭ ordonă invĕțătorului gr. or. de acolo sĕvîrșirea unui lucru de natură *nepatriotică*, ceea ce învĕțătorulŭ sĕu n'a voitŭ, sĕu n'a cutezatŭ sĕ facă. Pentru acéstă îndirjire „păstorulŭ sufletescŭ“ s'a inturiatŭ atâtŭ de tare, încâtŭ năvăli în scólă și acolo, în presența copiilorŭ de scólă, l'a pălmuitŭ bine pe d-lŭ învĕțătorŭ, l'a lovitŭ cu piciorulŭ etc. Când însĕ blândulŭ învĕțătorŭ o luă la fugă, popa reverendatŭ se luă după elŭ spre mai marea plăcere a copiilorŭ și servitorilorŭ carĭ îlŭ priveau. După ce se alungară bine unulŭ pe altulŭ, popa se intórse, încuiă scóla și cheia o luă la sine. S'a pornitŭ cercetare și popa fù repede provocatŭ sĕ deschidă școla, învĕțătorului însĕ i-s'a datŭ voia ca sĕ continue prelegerile fără întrerupere“.

Frumósă elenzekiană! Dér ce o fi acelŭ lucru de natură „nepatriotică?“

***

Tribunalulŭ din Seghedinŭ a condamnatŭ pe Iosif *Dome*, casierulŭ cassei orfanale din Szentes, la 8 anĭ, pe Alex. *Török*, controlorulŭ acelei casse la 2 anĭ, temniță pentru *defraudare*. Amêndoi au făcutŭ apelŭ. Ca împrejurare ușurătóre s'a dusŭ la motivarea sentinței faptulŭ, că autoritățile n'au esercitatŭ absolutŭ nicĭ o controlă și nicĭ o supraveghiare.

***

Din Baia se comunică, că comuna *Văscuții a arsŭ* mai tótă, peste 200 de case au fostŭ prefăcute în cenușe. Foculŭ a fostŭ ajutatŭ de unŭ vêntŭ puternicŭ.

Casarma honvedilorŭ din *Vêrșețŭ* a arsŭ totală. Ómenii și caii au putută fi mântuițĭ la timpŭ.

Până acum se scia numai de greve inscenate de calfele de pela măestri, *Timișóra* însĕ a făcutŭ progrese: ucenicii, 8 la numĕrŭ, dela lăcătușulŭ Knebel și tinichigiulŭ Apfel, au declaratŭ că „înceteză cu lucrulŭ.“ In arestulŭ poliției, unde au fostŭ dușĭ, vorŭ avé timpŭ sĕ se gândéscă la neisbânda grevei.

***

Prestidigitatorulŭ *Ghullam-Hassein*, despre care amŭ datŭ informațiune, a doveditŭ la redacțiunea fóiei „Pester Lloyd“ cu documente, că e în adevĕrŭ artistŭ alŭ Curții Șachului Persiei precum și Khan, dér că nu-i este ertatŭ a purta acum în publicŭ acestŭ titlu, deórece pășesce ca scamatorŭ, că ar fi „înșelătorŭ, hoțŭ, ucigașŭ,“ e curatŭ neadevĕrŭ din partea fostului căpitanŭ de artileriă și acum generalŭ persicŭ Wagner de Weterstädt.

Trefort despre scólele de fete unguresci.

Amŭ comunicatŭ, că ministrulŭ ungurescŭ Trefort a adresatŭ tuturorŭ inspectorilorŭ unguresci de școle unŭ cerculară, în care se esprimă fórte nefavorabilŭ asupra metodei de instrucțiune urmată în școlele unguresci de fete. Anume în urma unei ordinațiunĭ din anulŭ trecutŭ i-s'au presentatŭ ministrului lucrările scripturistice de probă, destinate pentru esamenulŭ de admitere alŭ preparandistelorŭ și esaminândŭ lucrările — dela 200 eleve din 70 școle — se esprimă astfelŭ despre esperiențele ce le-a făcutŭ:

In lucrărĭ bate la ochĭ lipsa de ordine, de curățenia, eleganță și caligrafiă: e întristătorŭ marele numĕrŭ de erorĭ ortografice (chiar în lucrările aflate escelente) și nesiguranța ce se observă în aplicarea regulelorŭ ortografice; e bătetóre la ochĭ lipsa unui stilŭ, fiă și numai de jumĕtate precisŭ, și a aptitudinei de concipiare, mai departe cursulŭ peste totŭ copilărescŭ alŭ ideilorŭ și descoperirea unei desvoltărĭ primitive a spiritului. Deórece abiturientele cele mai escelente ale scólelorŭ civile superióre poporale și de fete vedescŭ în modŭ așa de eclatantŭ, că ele în decursulŭ timpului de școlă din toțĭ anii n'au învĕțatŭ a scrie corectŭ și frumosŭ, nicĭ macarŭ limba lorŭ maternă, pentru acésta numai respectivele școle se potŭ face responsabile. Causa rĕului constă în aceea, că în amintitele școle instrucțiunea este mai multŭ orală și teoretică și că pe esercițiĭ și lucrărĭ scripturistice nu se pune destulă grije. Cu acéstă ocasiune nu vreu sĕ numescŭ respectivele școlĭ, partea cea mai mare comunale și confesionale (negreșitŭ totŭ unguresci), ale cărorŭ eleve esŭ cu mai puțină cultură, ci mĕ multămescŭ a arăta faptulŭ și modulŭ de îmbunĕtățire. In privința celorŭ din urmă doresci înainte de tóte, ca lucrările scripturistice sĕ se corégă de cătră institutorĭ după o metodă mai acurată, mai pedantă și mai corectă; obiectulŭ temelorŭ scripturistice trebue sĕ fiă luatŭ imediatŭ din obiectele de învĕțămêntŭ și adecă din diferite obiecte; esteriorului lucrărilorŭ sĕ i-se dea deosebită îngrijire și corecturile făcute sĕ se esplice în presența întregei clase; în fine, în loculŭ de notițe scrise, sĕ se folosescă câtŭ se póte pretutindenea cărțĭ de învĕțămêntŭ tipărite. Inspectorii școlarĭ suntŭ avisațĭ sĕ supravegheze cu deplină severitate stricta esecutare a acestei ordinațiunĭ.

Literatură.

„Gazeta Sătenului,“ revistă ilustrată, R.-Saratŭ. Abonamentulŭ 10 lei pe anŭ. Sumarulŭ Nr. 7 (103) dela 5 Maiu 1888: Scrisórea dela unŭ Ungurŭ: Kocsis Pal. — Agricultura practică în scólele rurale: N. Grigoriu. — Grăpatulŭ primăvéra a semĕnăturilorŭ de tomnă și boronele ușóre cu zale: C. C. D. — Unŭ bunŭ sistemŭ de porțĭ rustice: Unŭ meseriașŭ. Câte-va varietățĭ nouĕ de florĭ și puținŭ cultivate în România; Leptosina maritimă, Solanum ciliatum Macrocarpum, Clarkia involtă cu florile albe. Celosia cristată varŭ, Celosia pyramidalis var, Busniocŭlŭ piticŭ verde compactŭ: Unŭ amatorŭ de florĭ. — Vasele de smêntână Cooley: Th. Pilter. — Noțiunĭ asupra falsificațiunei făinei de grâu (urmare și fine.): C. Dimitrescu. — Medicŭlŭ practicŭ: Gustulŭ, Excrețiunile: Unŭ amicŭ alŭ poporului. — Din localitate: X. — Din țeră: X. — Buletinulŭ comercialŭ. — Miscellanea: Unŭ economŭ românŭ. *Gravurĭ negre:* Boronă „Zig-zag Hovard“ de zale. Vasŭ nou de smêntână Cooley. Modelŭ de portă trainică și eftină pentru la țéră. Leptosyna maritima. Busniocŭlŭ piticŭ verde compactŭ. Selanum, Ciliatum Macrocarpum. Noua Clarkie învoltă cu florile albe. Celosia pyramidală pitică. Celosia pyramidală înaltă. Manej de calŭ cu planulŭ înclinatŭ. *Gravurĭ colorate:* Celosia cristată varŭ, Celosia pyramidalis var *Plante:* „Regele va trece!“ tablou expusŭ, la 1 Maiu 1888, la Exposițiunea de Bele-Arte din Parisŭ, de d-lŭ Leon Ruel. „Ducesa de Maine (1717)“ tablou expusŭ, la 1 Maiu 1888, la Exposițiunea de Bele-Arte din Parisŭ, de d-lŭ I. Girardet.

Intêmplărĭ diferite.

Relicvii romane. Pe proprietatea lui Dreher de lângă Turdaș (din comitatulŭ Alba) s'a descoperitŭ cu ocasia unorŭ săpăturĭ o pétra mormêntală romană cu trei figurĭ în îmbrăcăminte panonică, o tablă de pétră cu un chipŭ în reliefŭ, care represintă o scenă de vênătóre.

Esecutatŭ. Infanteristulŭ Michailŭ Schmidt din Ardealŭ, care a omorîtŭ pe unŭ camaradŭ și compatriotŭ alŭ sĕu Aaron, a fostŭ spênduratŭ în curtea casarmei Alser din Viena de cătră gâdele Seiffert.

Unŭ nou dușmanŭ alŭ semĕnăturilorŭ.

In ținutulŭ Macăului din Ungaria s'a descoperitŭ la semĕnăturile de tómnă o specie de omidă, necunoscută până acum. Cu câtŭ s'a îndulcitŭ temperatura cu atâtŭ mai numeroșĭ au apărutŭ aceștĭ vermĭ stricăcioșĭ. Ei nimicescŭ semĕnăturile totalŭ, mâncândŭ paiulŭ cerealelorŭ. Omidile pĕtrundŭ în pămêntŭ, mai alesŭ unde se sfărîmă prospĕtŭ, până la 3 policarĭ adêncime și nóptea se tîrăscŭ pe semĕnătură în susŭ, ca sĕ o distrugă. In Macău, în urma acestei rele aparițiunĭ, prospectele pentru secerișŭ suntŭ fórte posomorîte. Unŭ economŭ a trimisŭ ministrului ungurescŭ de agricultură mulțe omidĭ de acelŭ soiu, cu o mică cantitate de semĕnăturĭ distruse, spre a fi esaminate.

Cerealele în străinătate.

Scirile primite în cursulŭ sĕptĕmânei arată că, temperatura *în Francia* fiindŭ fórte defavorabilă vegetațiunei, termenile au începutŭ a se accentua din ce în ce mai multŭ. Cumpărările suntŭ facile și urcarea prețurilorŭ persistă. La Marsilia cerealele au fostŭ mai numeróse și prețurile grâurilorŭ bine susținute.

In afară de influența ce are în Francia temperatura asupra cursurilorŭ la acéstă epocă a anului, têrgulŭ americanŭ pare că e chematŭ anulŭ acesta a mai da și elŭ prețurilorŭ o óre care impulsiune. După raportulŭ biuroului de agricultură din Washington, recolta grâului în Statele-Unite ar fi perdutŭ 9% din aparența ce avea la 1 Aprilie trecutŭ.

Decă până la seceră, situațiunea nu se va ameliora, producțiunea totală n'ar trece de 400 milióne bușele și n'ar lăsa în realitate decâtŭ 50 milióne bușele pentru exportațiune, adecă o diferință de 100 milióne bușele apróре s'au 3 milóne hectolitri din ceea ce acea țéră póte exporta în timpulŭ unei bune recolte ordinare.

In *Englitera* timpulŭ a fostŭ frumosŭ, dér rece; se cere căldură pentru a ratrapa întârdierea semĕnăturilorŭ, care este totŭ atâtŭ de mare ca și în alte părțĭ. Prețurile suntŭ firme.

In têrgurile germane cursurile n'au variatŭ. Nimenĭ nu cuteză încă sĕ se pronunțe asupra stărei recoltelorŭ din causa întârdiărei în care se găsescŭ.

In *sudulŭ Rusiei* expedițiunile pentru Englitera au avutŭ o óre-care importanță, ele însĕ n'au fostŭ așa de marĭ după cum se prevedea. Timpulŭ este umedŭ și activéză vegetațiunea, spune „Cur. Fin.“

Câtŭ pentru *Austro-Ungaria* scirile nu suntŭ de asemenea prea favorabile în privința recoltelorŭ.

Bóla de gură și de unghii la vitele cornute.

Bóla acésta se ivesce de comunŭ véra, — și astfelŭ va fi potrivitŭ tim-

---

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.“

(1)

Câteva paginĭ

din cartea intitulată: *Bruto Amante.* **La Romania illustrata.** *Ricordi di Viaggio.* Roma, Bruto Amante. Editore. Via del Corso, 36. — 1888.

Indicele Textului.

Ricordi etnografici — Un po' di storia — Tra' Carpati — Per le vie di Bucarest — Costumi nazionali — Lingua romena. Stampa periodica e nomini politici — Movimento - Scientifico-literario — Poesia e letteratura popolare romena — Due ballate popolari — Condizioni economiche e istituzioni varie — Al monte Athos. Religione e toleranza religiosa — Carmen Sylva — Donne scrittrici — La rivoluzione di Horia (Episodio storico) — Ovidio in esilio — Le pretese Tomi e Constanza sul mar Nero — Sul lago di Sutghiol. Gita all'isola d'Ovidio — Tradizioni e legende. Un monumento al poeta dell'amore — Elenco de'nomi delle persone citate.

Indicele ilustrațiunilorŭ.

Soldato daco — E. Amante — Ospodaro — Monumento di Michele il Bravo — Curtea d'Arges — Paesagjo ne Carpazi — Zingara — Signorina romena Monumento di Heliade Radulescu — Contadina colabrese — Contadini romeni — Famiglia cantadinesca romena — Suonatori ambulanti — Costume contadinesco romeno: Signorina — Id. — Ballo Hora — Signora in costume nazionale — Id. — C. Bolliac — G. Baritiu — G. Bratianu — A. Aurelian — A. T. Laurian — A. P. Hasdeu — A. Odobescu — C. A. Rosetti — V. Alecsandri — Carmen Sylva — Dora d'Istria — Maria P. Chitiu — Closca, Horia, Crisan — Constanza sul mar Nero — Monumento di Ovidio.

I.

Amintiri etnografice.

(Ricordi etnografici)

La Roma, pe columna Traiană, care ne amintesce unulŭ din periódele cele mai gloriόse ale Imperiului romanŭ, se află representatŭ anticulŭ *Dacŭ* și cu acesta istoria costumelorŭ, armelorŭ, trofeelorŭ, îmbrăcămintelorŭ bĕtrânilorŭ strămoșĭ ai Românilorŭ de astădĭ. Insĕ înzadar veĭ cerca urme în limba și datinele României de astădĭ. Numele nu arată numai o transformare istorică, ci afirmă tenacitatea propunerilorŭ (dei propositi), mândria fusiunei de rasă, asimilațiunea perfectă. Decĭ studiulŭ Romei occidentale se póte apropé completa în Roma orientală, care nu e Bizanțiulŭ, ci țéra constituită de coloniile italiane ale lui Traianŭ și Aurelianŭ. Acolo josŭ se recunoscŭ ultimele rĕmășițe ale păgânismului perpetuate în vorbele și tradițiunile populare. Vechile amintirĭ suntŭ țintuite (ribadite) în numele persónelorŭ și suntŭ învioșate în mândria caracterului și îndrăznéla intențiunilorŭ, calitate ce se afirmă în deosebite împrejurărĭ și se accentueză în acelŭ cercŭ istoricŭ inevitabilŭ, pe care politicii îlŭ numescŭ *conflagrațiune orientală**), evenimentŭ, care se póte amâna, dér nu se póte încungiura, și de care Italia nu trebue sĕ rĕmână străină, căcĭ urmele civilisațiunei sale tocmai în orientŭ se găsescŭ.

Și în adevĕrŭ, minunate suntŭ punctele de analogiă între părinții noștri și între nedegenerații descendențĭ ai Românilorŭ actualĭ sĕu, ca sĕ fimŭ mai exacțĭ, ai Romanilorŭ, terminŭ pe care însĕ nu-lŭ voiu intrebuința în acéstă carte, pentru a evita echivocitatea. De altmintrelea în limba originală nu esistă vorbele *Romania*, *Rumania*, *Rumenia*, ci se usită simplu vorbele *România* și *Română*. Decĭ numirile de *postă română*, *academiă română* și alte asemenea dicerĭ, în care e conservată puritatea nativă a numirei, e amintesce originea.

Românulŭ are spiritŭ de inițiativă și de colonisare**) ca și anticulŭ Romanŭ.

*) In acéstă privință trebue sĕ amintescŭ o lucrare prețiósă și plină de oportunitate, scrisă cu multă erudițiune, cu clare vederĭ politice și cu largă și sigură cunoscință de ómenĭ și de lucrurĭ din Orientŭ. Acésta e cartea senatorului G. G. Alvisi: *Intenti politici de'diversi Stati d'Europa nelle questioni orientali*, edito a Napoli, nel 1883, e del quale a giorni sarà pubblicata una nuova edizione.

**) Pentru a ajunge la acestu scopu nu e mediu mai eficace de difusiune și de conservațiune, între altele, ca limba, fiă orĭ câtŭ de espusă la pedecĭ și de persecutată. In acésta privință bine observă E. Picot în cartea sa „Serbii din Ungaria“ (les Serbes de Hongrie, pag. 358): nicĭ o națiune nu póte fi mai persistentă ca cea romană. Ei (Românii) au asupra popórelorŭ cu carĭ suntŭ amestecațĭ o deosebită forță de asimilațiune. Ei nu învĕță limba vecinilorŭ, ci îi forțéză (indirectŭ trasŭ) pe aceștia a învĕța pe a lorŭ. Este de ajunsŭ, cum dicŭ Serbii, ca o femeia română se fiă introdusă într'o casă, ca în puținĭ anĭ tótă casa se devină românéscă. Astfelŭ au disparutŭ Serbii (póte Bulgarii, Scheii.—Traduc.) carĭ erau stabilițĭ în Transilvania; astfelŭ limba, datinile, naționalitatea română au înlocuitŭ în o mulțime de sate în Bănatŭ limba, datinele și naționalitatea serbéscă. Acéstă transformare nu este operă de seculĭ: ea se operéză sub ochii noștri cu o răpediciune surprindetóre.

pulŭ a ne ocupa cu ea, şi a o face cunoscută cetitorilorŭ noştri. Sub bóla de gură şi de unghii se înţelegŭ beşicele şi bubele ce se ivescŭ în gură şi între unghii la vitele cele cornute în deosebĭ care însĕ ca bólă lipiciósă. se póte estinde şi asupra altorŭ animale domestice precum: porcĭ, oi, capre, — în casurile cele mai rarĭ chiar şi asupra cailorŭ, — ba s'a constatatŭ şi la animale sĕlbatice morbulŭ acesta, până şi la galiţe şi la cânĭ. Ni se pune de sine întrebarea că cum se nasce şi cum se lăţesce morbulŭ acesta? Credinţa plugarilorŭ noştri e aceea, că isvorulŭ zace în unele ierburĭ nepriincióse sănĕtăţii, ce le consumă vitele, în apa necurată ce o bĕu, orĭ apoi în vremea norósă şi ploiósă. Părerea acésta însĕ e greşită. Invĕţaţii popórelorŭ nóstre, carĭ s'au ocupatŭ din totŭ adinsulŭ cu studiarea acestei bóle, au constatatŭ, că isvorulŭ ei nu se află la noi acasă, ci totdéuna, decâte orĭ bóla s'a ivitŭ şi pe la noi, a fostŭ importată din alte ţĕrĭ, întocmai ca colera şi ciuma, morburile cele periculóse pentru ómenĭ. Materia lipiciósă se află în beşice şi în bubele din gură şi dintre unghii, apoi în lapte şi în sânge, — şi lăţirea ei se întêmplă fórte repede şi uşorŭ prin păşunarea la olaltă a vitelorŭ bolnave cu cele sănĕtóse prin adăparea acestorŭ din urmă în vasulŭ din care mai nainte au beutŭ vite bolnave, ba chiar şi numai prin mânarea lorŭ pe astfelŭ de drumurĭ pe care imediatŭ înainte de aceea trecuseră vite bolnave de gură şi de unghii. Mai departe bóla acésta o póte aduce şi omulŭ cu sine din tĕrgŭ spre pildă, orĭ apoi în nutreţulŭ din care au mâncatŭ vite bolnave. Nu tóte vitele o capĕtă, ce însĕ nu e motivu [illegible] de a dice că bóla nu e lipiciósă, pentru că acéstă împrejurare ne arată numai aceea, că nu tóte vitele suntŭ de opotrivă înclinabile spre morbulŭ acesta. unŭ evenimentŭ, ce-lŭ putemŭ constata adese-orĭ şi la ómenĭ, câte casurĭ s'a ivitŭ în viéţa de tóte dilele, „că cutare casă întrégă a reposatŭ în coleră, şi numai unŭ membru alŭ ei a rĕmasŭ în viéţă. Pentru aceea însĕ lipiciósă şi primejdiósă bólă rĕmâne colera în vecii vecilorŭ.

Bóla de gură şi de unghii a vitelorŭ cornute e periculósă chiar şi pentru viéţa omenéscă, şi consumarea de carne orĭ de lapte din o vită băntuită de acéstŭ morbŭ póte pricinui la copii în etate crudă chiar şi mórte. ér la cei înaintaţĭ în vérstă se potolesce cu ivirea unorŭ frigurĭ sgândărătóre, şi a unorŭ beşicĭ pe buze şi pe limbă. Décă laptele se ferbe bine, puterea otrăvitóre a materiei lipicióse se perde încâtva şi nu mai póte produce mórte.

Din momentulŭ în care a întratŭ materia lipiciósă în organismulŭ vitei, până la desvoltarea deplină a bólei, potŭ sĕ trécă 2 până la 12 dile. astfelŭ adecă după cum e de tare constructiunea corporală a vitei. Se începe bóla cu frigurĭ uşóre, după ce apoi cerulŭ gurei începe a arde, a se roşi, apetitulŭ piere, setea se măresce, rumegatulŭ devine neregulatŭ, laptele capĕtă o colóre cam gălbenia şi unŭ mirosŭ neplăcutŭ. Peste două trei dile putemŭ apoi observa în gură. sub dinţĭ, pe sub buze şi pe limbă nisce beşicĭ de mărimea mazerei. sĕu alb-gălbenia. care crescŭ până la mărimea unei alune, apoi se spargŭ şi slobodŭ o fluiditate, la începutŭ albă ca apa, ér mai târdiu de colóre galbenă. Beşicele pierŭ în dilele următóre şi în loculŭ lorŭ rĕmânŭ rane roşii, care încetŭ cu încetulŭ se vindecă. De óre-ce în starea acésta vitele nu suntŭ capace de a se nutri, slăbescŭ peste mĕsură, dér cu vindecarea ranelorŭ se reculegŭ éră repede. Cu bóla descrisă e de regulă incopciatŭ şi câte unŭ catarŭ de stomacŭ, de nasŭ şi de maţe, care la vitele mai tinere, d. e. la viţei se póte desvolta în aprindere de stomacŭ orĭ de maţe. Vacile trăgĕtóre, afară de acésta, mai potŭ apoi şi făta 'nainte de vreme. Deodată cu beşicele din gură se arată şi beşicele între unghii. vita băntuită de ea începe a schiopăta, şi acuşĭ acuşĭ se culcă, pentru-că de durere nu póte sta pe picióre.

Intréga procedură a bólei, până la vindecare, ţine 2—3 sĕptĕmânĭ, ba şi mai multŭ, décă nu se observă curăţenia cea mai mare la vindecare. Beşicele de care fŭ vorba se potŭ ivi apoi şi pe ugerulŭ vacilorŭ. şi se vindecă şi acele singure de sine, numai curăţenia sĕ fiă observată. Bóla descrisă până aci e aceea care o capĕtă vitele cornute. Totŭ astfelŭ e însĕ şi aceea ce o capĕtă celelalte animale domestice. cu mica deschilinire, că oile, caprele şi porcii suferŭ numai în bóla de unghii, ér caii numai în bóla de gura.

Deşi vindecarea bólei, — cum vĕdurămŭ — se întêmplă singură de sine. totuşĭ nu strică sĕ dămŭ şi noi mână de ajutorŭ naturei. Şi anume avemŭ sĕ facemŭ următórele: gura vitei băntuite de acestŭ morbŭ sĕ o spălămŭ mai de multe orĭ pe di cu apă rece mestecată cu oţĕtŭ, sĕu apoi cu carbolŭ subţiatŭ bine cu apă. Se dămŭ vitelorŭ nutreţŭ uşorŭ de mestecatŭ şi de mistuitŭ, precum: trifoiu, lăturĭ, lapte, zĕrŭ, tĕriţe, cartofĭ ferţĭ etc. Grajdulŭ sĕ-lŭ ţinemŭ în curăţenia cea mai mare, şi sĕ grijimŭ ca căldura în elŭ sĕ nu fiă pré mare. Picióręle vitelorŭ sĕ fiă curate, aşternutulŭ de sub ele totdéuna prospĕtŭ, — ér unghiile bolnave sĕ le spălămŭ mai de multe orĭ pe di cu carbolŭ subţiatŭ în apă, cu apă de varŭ, orĭ apoi cu pétră acră (tipsă) muiată în apă, şi după aceea sĕ le legămŭ cu pânză. Décă vedemŭ însĕ că în două trei dile nu se întórce spre bine, — sĕ nu întârdiămŭ, ci sĕ ceremŭ sfatulŭ unui veterinarŭ.

„Gaz. Poporului“.

Situaţiunea din afară.

Csernatony continuă în „Nemzet“ contemplaţiunile sale pesimistice asupra situaţiunei esteriόre.

Décă ar fi adevĕratŭ ceea ce mereu se afirmă — dice prietenulŭ d-lui Tisza — că adecă Ţarulŭ Rusiei este unŭ amicŭ alŭ păcii, atuncĭ n'ar mai fi îndoiélă despre aceea, că în anulŭ acesta nu va fi rĕsboiu, ba, amŭ puté sĕ ne rĕmăşimŭ, că vomŭ avé linişte şi în anulŭ viitorŭ. Dér în realitate acea afirmare nu e decâtŭ o apucătură diplomatică.

Nu se póte nega. continuă Csernatony, că ómenii revanşei din Francia se nutrescŭ numai cu speranţele în pregătirile de rĕsboiu rusescŭ.

In acelaşŭ momentŭ, în care trupele rusescĭ s'ar retrage dela graniţele germane şi austriace şi când s'arŭ mai linişti lucrurile şi în peninsula balcanică, s'arŭ sfêrşi şi agitaţiunile boulangiste şi ale lui Deroulède în Francia.

De aceea — încheiă Csernatony — deplina responsabilitate pentru ameninţările, la carĭ e espusă situaţiunea europeană, o pórtă guvernulŭ din Petersburgŭ. Până când Rusia nu 'şĭ va schimba atitudinea nicĭ celŭ mai mare optimistŭ nu póte sĕ mérgă mai departe cu asigurarea, decâtŭ că în anulŭ acesta nu va fi rĕsboiu.

„Neue freie Presse“ vorbesce de unŭ sêmţĕmêntŭ de nelinişte şi de nesiguranţă politică a situaţiunei generale, care nu vrea sĕ dispună. Chiar „Nordd. allg. Ztg.“ vede o mulţime de puncte negre pe orizonul firmamentului oriental.

Şi în adevĕrŭ ivirea din nou a bandelorŭ politice bulgare. sêrbescĭ şi herţegovinene face pe omŭ a conchide la deşteptarea poftei de acţiune a propagandei panslaviste.

La acésta, adauge „N. fr. Pr.“, se mai adauge şi înăsprirea raporturilorŭ economice între Germania şi Rusia care se oglindézĕ deja în atitudinea cea mai nouă a foilorŭ rusescĭ.

Concertŭ în Dobra.

Comitetulŭ arangiatorŭ invită la Concertulŭ ce-lŭ vorŭ arangia diletanţii din Dobra la 15 (27) Maiu 1888 în sala hotelului „la Husariu.“ După concertŭ petrecere cu danţŭ, în pausă se va juca „Tombolă.“ Inceputulŭ la 8 1/2 óre séra. Venitulŭ curatŭ e destinatŭ în favorulŭ „Casinei.“

Preţurile de întrare pentru persónă: loculŭ I. 60 cr. — loculŭ II. 50 cr. — Parterŭ 30 cr. Biletele se potŭ căpăta la dlŭ A. Leşnicanŭ poştarŭ şi séra la cassă.

Programa: 1. „Valsŭ rusŭ“ de Ivanovicĭ, esecutatŭ de cuartetulŭ instrumentalŭ. 2. „Capela“ de E. Weber, esec. de corulŭ bărbătescŭ. 3. „Duetŭ“ de violină de Viotti. esecutatŭ de dnŭ Kállay F. şi I. Morariu. 4. „Acordurĭ amorose“ de C. Frühling, esec. de corulŭ bărbătescŭ. 5. Solo de violină esecutatŭ de Kállay F. 6. a) „Departe clopotulŭ..“ de J. Mureşianu şi b) „Vînătorulŭ“ de Kreutzer, esecutate solo de I. Ogneanŭ. 7. „Cântulŭ marinarilorŭ“ de Flondorŭ, esecutatŭ de corulŭ bărbătescŭ. 8. Din „O şedĕtóre la ţéră“ de A. Panŭ, declamaţiune de Ios. Morariu. 9. „Melini marş“ de Gottwalt, esecutatŭ de cuartetulŭ instrumentalŭ.

DIVERSE.

Cărei cause trebue a se atribui creşcerea criminalităţei! Din aprofundatele studiurĭ făcute a documentelorŭ autentice, d-lŭ Marambatŭ ne spune, că acésta se datorézĕ întrebuinţărei sĕu mai bine disŭ abusului bĕuturilorŭ alcoolice. Din 3000 de condamnaţĭ, 2124 erau beţivĭ, adecă 72%!

Unŭ barometru ieftinŭ se póte face cu următórele: Se ia 60 grame de spirtŭ şi se topescŭ în elŭ 8 grame de camforŭ şi câte 2 grame de sare amoniacŭ (ţipirigŭ) şi de salpetru (salitru). Acéstă amestecătură — pusă în o sticlă lungăréţă şi curată — când e limpede arată că vremea va fi frumósă; când e tulbure, furtună; ér când se vor forma micĭ şi albicióse steluţe, schimbare de vreme.

Intrebuinţarea pentru vinŭ a vaselorŭ carĭ au cuprinsŭ untŭ-de-lemnŭ. Asemenea buriaşe, ce vêndŭ băcanii pe preţŭ de nimicŭ, îndată ce s'au deşertatŭ şi mai alesŭ décă, după unŭ óre-care timpŭ, s'au rânceditŭ cu totulŭ, potŭ fi curăţite în astfelŭ de modŭ încâtŭ sĕ se pótă pune şi vinŭ în ele. Inlăturarea acelui gustŭ grasŭ şi respingĕtorŭ ce dau chiarŭ apei asemenea vase, se face prin mijloculŭ următorŭ în unŭ chipŭ sigurŭ: Disolvĭ 500 grame cristalurĭ de sodă (ce se găsescŭ la droghiştii de prin oraşele mai măricele) în 5 litrurĭ de apă fierbinte (pentru o capacitate de 10 decalitre). Acéstă apă o tornĭ, câtŭ e fierbinte, pe vrană pentru ca sarea de sodă sĕ formeze cu untdelemnulŭ din dóge unŭ săpunŭ solubilŭ. Se înţelege, că vasulŭ trebue bine rostogolitŭ şi datŭ şi de mai multe orĭ peste capŭ pentru ca tóte dógele sĕ fiă puse în contactŭ cu lichidulŭ curăţitorŭ; d'asemenea a doua di trebue bine scursŭ, spălatŭ şi clătitŭ cu apă curată.

„Gazeta Sătenului“.

Bursa de Bucurescĭ.

Cotă oficială dela 8 Maiu st. v. 1888.

	Cump.	vênd.
Renta română 5%	91—	92.1/4
Renta rom. amort. 5%	89.—	90.3/4
Renta convert. 6%	90.—	90.3/4
Impr. oraş. Buc. 20 fr.	35.—	38.—
Credit fonc. rural 7%	105.—	104.—
„ „ „ 5%	89.3/4	70.1/4
„ „ urban 7%	103.—	103.1/2
„ „ „ 6%	96.—	97.—
„ „ „ 5%	85.1/2	86.—
Banca nat. a Rom. 500 Lei.	—.—	—.—
Ac. de asig. Dacia-Rom.	—.—	—.—
Ac. de asig. Naţională.	—.—	—.—
Aurŭ contra bilete de bancă	15.3/4	16 —
Bancnote austr. contra aurŭ.	2.—	2.2—
Aurŭ contra argintŭ sĕu bilete	15.3/4	16.—
Florinu valóre austriacă	2.—	2.2

Cursulŭ pieţei Braşovŭ

din 19 Maiu st. n. 1888

Bancnote românescĭ	Cump.	8.56	Vend.	8.58
Argintŭ românescu	„	8.50	„	8.54
Napoleon-d'orĭ	„	10.02	„	10.06
Lire turcescĭ	„	11.32	„	11.37
Imperialĭ	„	10.32	„	10.37
Galbinĭ	„	5.89	„	5.92
Scris. fonc. „Albina“ 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescĭ	„	106.—	„	104.—
Discontulu		6 1/2—8% pe anu.		

Cursulŭ la bursa de Viena

din 20 Maiu st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	96.80
Renta de hârtiă 5%	85.35
Imprumutulŭ căiloru ferate ungare	150.25
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune)	94.90
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune)	126.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune)	114.50
Galbenĭ împĕrătescĭ	105.20
Napoleon-d'orĭ	104.70
Bonurĭ rurale ungare	105.20
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.70
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timişŭ	104.50
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.50
Bonurĭ rurale transilvane	104.—
Bonurĭ croato-slavone	105.—
Losurile pentru regularea Tisei şi Seghedinului	124.95
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	99.—
Renta de argintŭ austriacă	80.40
Renta de aurŭ austriacă	109.40
Losurĭ din 1860	133.75
Acţiunile băncei austro-ungare	870.—
Mărcĭ 100 împ. germane	62.17 1/2
Londra 10 Livres sterlinge	126.80
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ	121.60
Acţiunile băncei de creditŭ ungur.	277.50
Acţiunile băncei de creditŭ austr.	277.40
Renta de hârtiă austriacă	78.60

Editorŭ şi Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureşianu.

Şi, ca străbunii noştri, elŭ percurge lumea: în adevĕrŭ, este greu a găsi unŭ colţŭ de ţéră, în care sĕ nu întêlnescĭ pe Română. În faţa lui veĭ recunósce figura bărbătéscă a părinţilorŭ noştri, în limba lui veĭ găsi resturile glotice latine cele mai sigure. în tradiţiunĭ amintirile cele mai autentice, în datinele familiare, pe câtŭ scimŭ, se află datinele superbei domnitóre a lumei. Mai romană decâtŭ Italia însăşĭ, România a sciutŭ mai bine perpetua tradiţiunile şi susţiné lovitura tuturorŭ invasiunilorŭ, fără de a abdice la limbă, obiceiurĭ. şi mai presusŭ de tóte are în spiritulŭ sĕu ceea ce constituia caracteristica Romei antice: *conscienţa missiunei civilisatrice!*

In adevĕrŭ, România e admirabilă nu numai pentru progresele îndeplinite, ci mai alesŭ pentru zelulŭ pré nobilŭ (smania nobilissima) cu care este însufleţită în voinţa de a rĕspândi şi órecum a impune altora civilisaţiunea. Ţĕrile ei supuse în scurtŭ timpŭ îşĭ schimbă fisionomia lorŭ: locurile se îmbunĕtăţescŭ şi deschidŭ drumurĭ, se întemeiază şcolĭ, se împrăştie cultura. Suntŭ puţinĭ anĭ de când Dobrogea, cu capitala Constanţa, unulŭ din ţinuturile cele mai părăsite de Turcia, a venitŭ sub domnia Românilorŭ, şi aceştia au hotărîtŭ deja sĕ cheltuéscă trei milióne pentru a crea unŭ portŭ la Constanţa, 25 milióne pentru a face unŭ podŭ peste Dunăre, pentru ca sĕ obţină o mai rapede comunicaţiune cu Bucurescii şi Iaşii. In acea urbe. care mai nainte numĕra puţinŭ peste trei mii de locuitorĭ, astădĭ numĕrulŭ populaţiunei s'a îndoitŭ; s'a înfiinţatŭ o tipografiă şi unŭ jurnalŭ; se studiază cu sinceritate problema fondiară şi colonisaţiunea; se înalţă noue şi frumóse edificii; arta, istoria şi cultura înalţă în memoria marelui Poetŭ sulmonesŭ unŭ monumentŭ; se facŭ săpăturĭ, se punŭ la lumină de către Cogălniceanu în palatulŭ sĕu resturĭ preţióse: ex-secretarulŭ generalŭ de Instrucţiune publică Tocilescu a făcutŭ şi face dese escursiunĭ, esecută cercetărĭ importante, recunósce şi clasifică în museulŭ din Bucurescĭ aceste descoperirĭ, le esplică şi atrage acolo atenţiunea erudiţilorŭ cu preţióse ilustraţiunĭ.

trad. S. M.

Sz. 2628—1887 tkvi.

Arverési hirdetmény.

Az abrudbányai kir. járásbiroság mint tki hatoság által közzétetetik hogy az abrudfalvi ifj. Sicoe Niculai mint Anitiu Avram és Niculai engedményese vegrehajtat)nak Marian Nestor és az általa goudozott Sicoe Agafta a végrehajtást szenvedö elleni 360 frt. töke ennek 1880 Deczember 15 járo 6%, 25 frt. 50 kr. és 25 frt. 50 kr. per és végrehajtási költség s jár.: behajtása végett az abrudbányai kir. járásbiróság területéhez tartozó abrudfalvi községi 931 és 948 sztjkben foglalt következö ingatlanok

[illegible]	[illegible]	Megnevezés	becsérték frt.	becsérték kr.	bánat pénz frt.	bánat pénz kr.
	a931	sztkben	160	—		
1	3363	malom				
	a948	sztjkben				
1	$370^7/_1$	kaszáló	357	—		
	$370^2/_1$	kaszálo (				
	3709	„ (	295	—		
	3710	kert	80	—		

tartozékai Abrudbányai kir. jbiroság tkvi hivatalnál megtartandó nyilvános biroi árverésen 1888 évi *Iunius 11 én* d. e. 10 orakor becsáron alol is a becsárnak 10%-ának a biroi kiküldött kezéhez leendö elöleges letétele mellett elfognak adatni. Vevö a vételárnak felét 15 nap alatt más felét az árverés jogeröre emelkedésétöl számitandó 30 nap alatt és ugyan azon naptól számitandó 6% kamatokkal együtt a Gyulatehervári kir. adó-hivatalnál 39.423 sz. 1. M. M. leteti szabályrendelet értelmében lefizetni.

Adrudbányán 1887 December 24-én.

M. kir. j.-biroság mint t.-konyvi hatoság.

Domnii, ce se aboneză din nou, sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ și sĕ arate și posta ultimă.

Tipografia A. MUREȘIANU Brașovŭ.